

Adults en acció

Nº 46

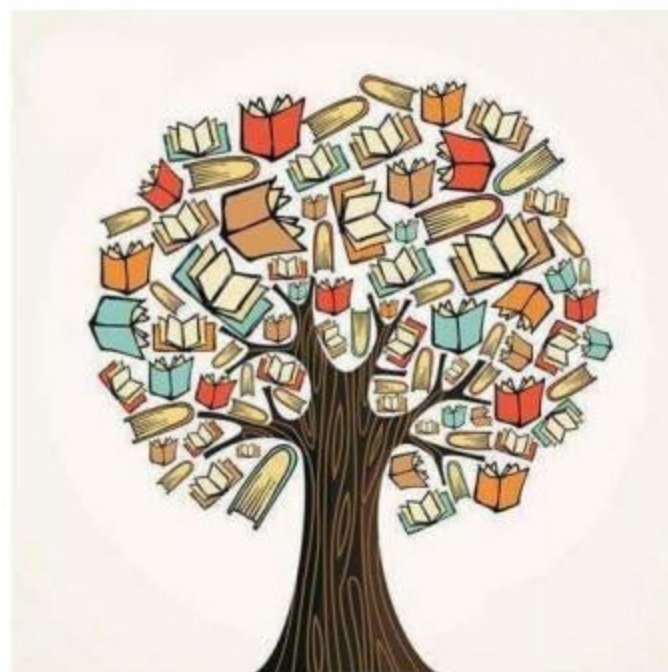
Associació Zitzània

OPINA, PARTICIPA, DIGUES LA TEVA

índex

Editorial	4
El cafè	5
Experiències vitals	12
Activitats de l'escola	16
Temps de tradicions	22
Racó literari i artístic.....	24

**Leer perjudica
gravemente
la ignorancia**

Editorial

A les portes de Setmana Santa i abans de fer una petita pausa abans de l'empenta final de final de curs des de la revista us hem de dir que aquest segon ha estat ple d'activitats lúdiques i participatives les quals han deixat en molts de nosaltres un somriure a la nostra memòria.

Fent un recorregut cronològic, el trimestre va començar amb l'**entrega de premis de les beques de l'Associació cultural Zitzània** la qual pretenia fer menció als bons estudiants tant en resultat acadèmic com en esforç personal. Seguidament, les xerrades de la piràmide alimentària explicaven la informació nutricional dels brics de llet, dels sucres en begudes energètiques amb l'objectiu de posar l'accent en mantenir una dieta equilibrada i dur una vida saludable. **La festa de Carnaval** del divendres va permetre donar un registre diferent als alumnes que van venir disfressats de militars o de personatges de còmic, entre altres, a l'escola. La festa va estar acompanyada d'un pica-pica, de música i d'un concurs molt divertit a la millor disfressa. Va ser una manera diferent d'acomiar la setmana. Una de les altres activitats va ser '**Febrer divendres nit**'. Els alumnes sortien de festa al centre seguint les instruccions del plafons i es pretenia conscienciar dels riscos que pot tenir consumir d'alcohol o altres drogues i tenir relacions sexuals. Lligat amb aquest últim punt un matí, els alumnes de GES van participar en una **xerrada informativa sobre salut sexual** i, sabent que l'escola treballa i compta amb un públic adult, la informació que les van donar els va ser útil. El **dia del Cinema** va ser un dia dedicat a aprendre sobre la zona geogràfica de Sud Amèrica. En el torn de matí es va projectar Nueve Reinas comptant amb la introducció del país d'Argentina d'un alumne de l'escola. A la tarda vam veure Ciudad de Dios i al vespre Diarios de Motocicleta. Amb aquest dia dedicat al setè art i la màgia que té el cinema els alumnes i professors vam poder veure valors, actituds, històries i trames interessants que els films plantejaven. El **concurs matemàtic** ha permès veure les habilitats fotogràfiques que molts de vosaltres teniu. A veure qui guanya perquè les fotografies finalistes són molt curioses i presenten molts continguts matemàtics.

I, per acabar el trimestre, el dia de La marató literària. Ens veurem al centre cívic i podem gaudir d'un dia diferent dedicat a la literatura en femení.

Així és que aquests tres mesos han donat per treballar literatura, fotografia, cinema i prevenció de salut. Des de la revista us desitgem unes Bones vacances de Setmana Santa i ens veiem a la tornada.

El cafè

La llibertat d'expressió és un dels principals drets humans, el quals ens correspon a tots, sigui ric o pobre, americà, europeu, etc.

És on el ciutadà pot opinar el que li agrada i el que no, denunciar injustícies, que avui en dia es pot manifestar alguna cosa i que arribi a qualsevol racó del món. Tan si és per les xarxes social, ràdio, diaris, televisió i molts mitjans més.

Però no en tots els països s'arriba a complir aquests drets i són censurats. No es pot dir res en contra d'alguna persona "important", ja que et censuren la teva opinió i et treuen el teu dret a expressar-te.

Juselma Flores Heredia

GES II Matí

La llibertat d'expressió des del meu punt de vista acaba quan es toca una bombolla que no es pot veure, ni saber què la limita, d'un altre espai. Dins d'aquesta bombolla hi ha una persona amb uns sentiments. Sentiments que no es poden fer malbé per la llibertat d'expressió. La llibertat d'expressió no vol dir dir-ne el que vols quan vols i en qualsevol lloc sense pensar-ne que no tindrà cap repercussió mediàtica. Avui dia amb totes les possibilitats que tenim de difondre un missatge s'ha d'anar amb cura, ja que la llei diu que tots tenim dret de dir el que volem va lligada a una altra llei. La llei dels drets humans. En la qual una de les principals sublleis que té és la del respectar-nos els uns als altres.

Jo crec que aquestes dues lleis es poden contar com si es tractés d'una sola, perquè la llibertat de dir o expressar el que vols només es pot trobar quan l'una respecta l'altra.

Alejandro Sánchez

GES II Matí

La definició de llibertat d'expressió és la següent: És el dret de tot individu a expressar idees i opinions lliurement i per tant sense censura.

Doncs no me la crec, i més veient els últims esdeveniments...Pablo Hasel, cantant de rap en català que canta en castellà, ha estat jutjat per enaltiment del terrorisme i per injúries contra la corona. Cesar Strawberry, cantant del grup DefCon-Dos, grup de música reivindicativa, també ha estat jutjat per humiliar a les víctimes del terrorisme i acudits sobre Carrero Blanco, persona que per a mi es mereix tots els acudits que existeixin.

Tot i això, en aquest país veí (Espanya), democràtic i amb llibertat d'expressió, segueixo sense creure-m'ho i més encara amb a Llei Mordassa, la qual no ens permet ni manifestar-nos, ni gravar imatges de cossos de l'estat, ni de poder expressar el que pensem sobre la monarquia, etc...

Acabarem perdent tots els nostres drets, que tant els van costar aconseguir els nostres avantpassats amb la seva lluita i les seves morts en moltes ocasions (els Drets dels treballadors, reducció d'horari laboral, dies de descans...)i seguirem sense lluitar mirant la TV i adormits al sofà...

Alex Martínez Nieto

GES II Matí

Per a mi la llibertat d'expressió, és dir el que vols i com vols però amb respecte. Respecte cap a les persones que tenen una opinió diferent a la teva. Tots dos teniu dret a defensar la vostra posició però sense atacar ni censurar a l'altra part, ja que segurament els punts de vista diferents poden ser bons, tot depèn de com es miri.

Desgraciadament vivim en un món on la censura està a tot arreu i que ensenyen que si una persona no comparteix la teva opinió està equivocada i tens "dret" a atacar la seva opinió, quan seria millor escoltar, tenir empatia i exposar les dues opinions diferents i que cada persona escollis el que volgués. Però en el nostre món no, és millor que la massa no pensi i que segueixi l'opinió del que mana i qui no pensa i actua com volen el censuren i pràcticament el tracten de boig.

Claudia Coll

GESII Matí

La libertad de expresión es simplemente poder expresarse libremente, sin que nadie te prejuzgue por ello.

Yo creo que se puede aprender de la opinión de cada persona, no todos tenemos la misma forma de entender las cosas, ni los mismos sentimientos. Es por eso que nos puede ayudar ver diferentes puntos de vista sobre un mismo tema, siempre que estos sean coherentes.

Hoy en día hay muchos medios para poder expresarnos, sobre todo con las nuevas tecnologías, existen muchas redes sociales donde quien lo desee se puede expresar, puede mostrar al mundo sus opiniones. A esto lo podríamos llamar libertad de expresión a gran escala.

Existen países y culturas donde no es tan fácil expresarse libremente, pero al parecer esto poco a poco va cambiando y a nivel mundial la posibilidad de opinar libremente va aumentando.

José M. González Roldán

GES I B Matí

En països amb polítiques més obertes hi ha llibertat d'expressió, això és bo fins a cert punt. La gent pensa que quan dius la teva opinió és la bona i no l'opinió dels altres, només està donant un punt de vista que alguns poden que estiguin a favor i uns altres que no la comparteixin o no els agradi, cal respectar-la. Les opinions cal donar-les amb respecte i sense faltar a la persona que li diguis, ja que l'opinió és una cosa que ens fa ser una mica més lliures no cal donar-li un mal ús.

Jaime Manso

GES II Matí

Los derechos humanos en peligro de extinción.

El 10 de diciembre del 1948 la Asamblea General de las Naciones Unidas aprobó y proclamó la Declaración de los Derechos Humanos.

Dicha declaración tiene 30 artículos los cuales nos recuerdan los derechos que tienen las personas, sin distinción alguna de raza, idioma, religión, sexo, orientación sexual, opinión política o de cualquier otra índole, origen nacional o social, posición económica, nacimiento o cualquier otra condición.

Pero hoy en día en el siglo XXI los Derechos Humanos están en peligro de extinción en muchas partes del mundo, un ejemplo de ello es Rusia, donde la libertad de expresión para el colectivo LGTB ha desaparecido.

El 29 de junio del 2013 decretada por el presidente Vladimir Putin la ley “contra la propaganda homosexual delante de menores” , hace que dicho colectivo pierda gran parte de sus derechos tanto a nivel colectivo como a nivel individual.

Algunos de los derechos que quedan eliminados bajo el “sutil manto” de dicha ley son: el derecho a la libertad de expresión, el derecho a la libertad de reunión y de asociación pacífica, el derecho a la libre elección de su profesión, el derecho de ser uno mismo en todo momento ... entre otros.

Además los miembros de este colectivo no están seguros en su país, ya que sufren el rechazo de una sociedad “tradicional” donde lo que no es “tradicional” es malo.

Acoso e incluso agresiones que a más de uno lo ha llevado a dos metros bajo tierra, grupos homófobos son responsables de dichas atrocidades. Maxim Martsinkevich el cabecilla de un grupo de ultraderecha es el responsable del acoso, torturas, agresiones e incluso la muerte de adolescentes de la comunidad LGTB, Maxim fue detenido en Cuba en 2013. Sin embargo son aún muchos los que hacen lo mismo que Maxim, este es el caso de Timur Bulatov, él y su grupo homóforo, acechan a sus víctimas, desatan contra ellas violencia verbal, física y promueven su detención o el despido de su puesto de trabajo.

Por desgracia esto es solo un ejemplo de muchas “injusticias” que la justicia de algunos países permite, como el maltrato a la mujer por ejemplo en Arabia Saudí, los refugiados de Siria que los países de Europa se van pasando como si de pelotas se tratasen...

Para finalizar solo recordar que en esta vida todos somos iguales y que por suerte somos el resultado de un polvo y que por desgracia acabaremos siendo polvo.

Cristian Ferrer Guerra

Necessites tot el que compres, si compres per rebaixes?

No ens parem a pensar en tot allò innecessari que comprem en les rebaixes.

Sense adonar-nos gastem i gastem sense que sigui necessari, la gran majoria comprem per comprar, i fins i tot, seguim comprant allò que ja tenim en quantitat, però en l'etiqueta surt que està al 50% del seu preu, i si no el compres perds la gran oportunitat, perquè en temporada costa el doble i això és la cadena del consumisme.

Per què no ens adonem, que hi ha gent que no en té ni per menjar? Ni per poder vestir als seus fills? Gent que no té per sobreviure...

Per què estem en una societat tant egoista?

Hauríem de reflexionar en tots aquests problemes, ser una mica més solidaris perquè a la fi...tot el que es compra és material, però poder ajudar a algú, en algun moment dolent de la seva vida, et fa millor persona, segur!

María Navarro Ruiz

Gesll Matí

Fa uns anys per mi les rebaixes eren "obligatòries" per dir-ho així. Sempre que arribaven les rebaixes les meves amigues i jo triàvem un dia sencer per anar de compres, caminàvem per tot Barcelona ja que hi havia més botigues, i comprava de tot. Ara penso diferent, les rebaixes no són per comprar de tot sinó que són per comprar allò que necessitem a millor preu, però sense tornar-nos bojós. Avui en dia cal evitar les compres compulsives, comprar per comprar no, cal portar un pressupost i si veritablement no necessites alguna cosa, no surtis de compres, perquè una vegada en l'establiment, els missatges publicitaris i els cartells amb els percentatges de descompte que t'envolten, et fan comprar més del compte. Ara m'adono que de rebaixes cal anar sol encara que siguis dels que necessites anar acompanyat, si vas amb algú acabes comprant coses que no pensaves.

Mai necessitem tot el que comprem, però de vegades comprar motiva a la gent, és més positiu, és més feliç i canvia l'estat d'ànim.

Ioana Gabor

GES II Matí

Mira el meu rellotge nou, me l'acabo de comprar en rebaixes per 800 euros.
-Per què t'ha costat tant?

-És "Tous", submergible a 100 metres.

-I aniràs a bussejar a tanta profunditat alguna vegada?

-No ho séPerò, oi que és bonic?

Avui en dia el món s'ha convertit en el món del consumisme. Cada dia podem veure milers d'anuncis que ens inciten a comprar, fins i tot coses que no necessitem.

Sobre tot en èpoques de rebaixes, augmenta considerablement el nivell de consumisme, gràcies a la felicitat que produeix comprar qualsevol cosa a un preu més baix.

Aquesta felicitat crea en la societat una dependència cada cop més gran per obtenir bens materials i es malgasten els diners. Es compren per millorar l'autoestima i satisfer el desig intrínsec de ser admirat i envejat.

Aquest consumisme suposa un greu perill per a la societat, ja que representa una falta de valors més humans, i posa en risc economies de famílies i fins i tot de països arreu del món.

Tamara Haro Rodríguez

GES II Matí

Si comparem una llar actual amb una de fa trenta o quaranta anys, descobrirem que en els habitatges actuals s'acumulen molts més aparells tecnològics, conjunts de moda i tota mena de trastos. Molts d'ells, a més d'innecessaris, són completament inútils. En tot just mig segle, la societat ha iniciat una carrera pel consum que amb prou feines s'ha frenat a causa de la crisi econòmica.

De fet, en els últims anys, els negocis d'emmagatzematge han experimentat una enorme expansió, que posa de manifest que l'afany per consumir i acaparar s'ha instal·lat en pràcticament tots els membres de la societat. Encara que sembli que quantes més coses compris més feliç et sentiràs.

Moltes persones entren en aquesta roda de consumisme sense ser conscients que estan adquirint objectes que mai utilitzaran.

Com tots els anys, en acabar el nadal comencen les rebaixes amb els seus impactants descomptes per eliminar l'estoc nadalenc sobrant.

Abans d'anar de compres cal fer una llista amb les coses que necessitem, i una altra amb el que desitgem i ordenar-les per importància. També s'ha de marcar un límit per no desquadrar la nostra economia.

Quan vas a las rebaixes ho has d'entendre com el moment perfecte per comprar el que necessites a un menor preu, i no per comprar de forma compulsiva.

S'ha de vigilar amb els missatges enganyosos, tenir cura del que comprem per si hem de fer una devolució i guardar tots el tiquets.

S'ha de comprar per necessitat i evitar productes innecessaris o caure en ofertes que acabin resultant cares.

Oriol Gisbert Colomer

GES II Matí

Experiències vitals

Fa més de set anys vaig començar a treballar a una empresa que es dedica a la recuperació de material; ferro, alumini, coure, llautó etc.

Tot va començar quan em van fer fora del treball i l'empresa on treballava va tancar per deslocalitzar-se, és a dir, produir fora del país.

Un matí vaig seure al meu escriptori per fer-me una llista d'empreses de treball temporals, pensant que això em faria les coses més fàcils a l'hora de trobar feina, ja que en aquell temps hi havia molta gent a l'atur i tothom en buscava.

Cada matí agafava el telèfon de casa per trucar a moltes empreses de la mateixa ciutat i, en menys de mitja hora ja havia parlat amb totes d'elles. Després d'això, com sempre, em deien el mateix, que encara no teníem cap treball per mi.

Una altra rutina que vaig establir era agafar el cotxe i anar a una altra ciutat en què encara no hi havia anat mai, deixava el meu currículum a totes les empreses de treball temporals.

Després de dos mesos i mig vaig tenir molta sort, no va passar ni deu minuts de la darrera empresa que vaig apuntar quan de sobte em va trucar al telèfon per donar-me una oferta de treball. Vaig anar corrent, plorava de l'emoció cap a l'empresa que m'acabava d'apuntar. Una vegada allà em van dir les condicions era per treballar de peó del metall, quatre hores cada dia per realitzar feines de neteja a 10,50€ bruts l'hora, el lloc de treball era a Granollers. Jo li vaig contestar que m'interessa moltíssim. El dia següent a dos quarts de set, jo i tres nois més van començar a treballar, mai havia treballat tan dur, a les onze de la nit va acabar la meva jornada de treball, em feien mal fins als ulls, els tres companys no hi eren, tots es van anar del treball a la primera hora de començar, dient que la feina era molt dura. A mi en feia molta falta els diners, tot i que el treball fos dur.

Va passar un any, quan de sobte vaig tenir un cop de sort, es va acostar l'encarregat i en va dir que estàvem molt contents amb mi i que hi havia un lloc de treball amb un contracte d'empresa a jornada completa.

Avui en dia continu allà, ja no sóc aquell noi que va començar de peó del metall, sinó com a oficial de primera de manteniment de maquinària pesada. He hagut de treballar de valent i aguantar a molt companys que venien a aprendre molt ràpid per tenir aquest lloc de treball.

Aconseguir coses a la vida no és gens fàcil però sinó lluites pel teu futur, ningú ho farà per tu.

Raül Ramírez Méndez

GES II Tarda

Hola, yo soy Abdeslam y os voy a contar mi historia.

Nací en Marruecos el año 1978. Vivía en el campo. A los 6 años empecé a sacar las cabras y las ovejas. Hacía de pastor, hasta los 12 años. Luego salí del pueblo a trabajar con mi hermano y a los 18 años me saqué el carnet de conducir .

En el año 1997 me casé y en el año 2003 nos fuimos a Francia. En 2004 regresé a Marruecos pero en el mes de julio volví a Francia a trabajar. Allí estuve 4 meses y luego vine a España. Ahora estoy aquí, sobre todo gracias a Dios. La vida no es fácil, pero poco a poco va mejorando.

Abdeslam

Instrumental I Can Deu

Diferentes modos de vivir

Si aprender a vivir lleva tiempo y aprender a vivir de otra manera más por lo que supone de aprendizaje de lo que ya sabías anteriormente .

Cuánto tiempo nos lleva aprender a vivir... aunque en realidad estamos siempre aprendiendo . Unos cuantos años! No pretendamos aprender a vivir de otra manera en unos meses. Como todo lo importante en la vida esto lleva tiempo. No es fácil cambiar de mentalidad, incluso una vez que hemos comprendido con la razón la necesidad de un cambio todavía hay que esperar hasta que llega el momento importante para ponerlo en práctica.

Nuestro cambio personal, la conversión de nuestro estilo de vida lleva tiempo.

Fatiha Bouazama

GES I Matí

Compañeras y amigas

Somos un grupo de mujeres que hemos nacido en lugares muy diferentes, Perú, Marruecos, Ecuador y España. También tenemos edades diferentes: 33, 36, 47, 48, 55 y 68 años, pero tenemos una cosa en común, somos compañeras de clase. Todas venimos a la escuela para estudiar y aprender. Además de ser compañeras nos hemos hecho amigas y nos ayudamos tanto como podemos. Nos sentimos bien juntas y estamos contentas con lo que hacemos y de lo que aprendemos.

Aida, Daydi, Graciela, Juana, María y Margarita.

Instrumental I Vespre. Concòrdia.

Voler, fer, aconseguir

Passades les vacances d'hivern vaig començar un any nou amb nous desitjos i noves oportunitats. El primer dia de classe vaig veure que hi havia nous col·legues amb desitjos d'aprendre català.

Tots tenim diferents raons per fer aquests cursos, alguns aprendran català per portar una bona conversa, altres continuaran la seva educació secundària, altres tindran més oportunitats quan busquin feina, i moltes altres raons.

L'idioma del català és la llengua nativa a Catalunya i també es parla a les institucions públiques, centres comercials i escoles. També es parla a les Illes Balears, Andorra i regions de França i d'Itàlia. Tots estem motivats per aprendre català, el que significa que nosaltres VOLEM.

En funció d'altres activitats quotidianes ens prenem el temps per venir a classe, per respectar l'horari, això vol dir que PODEM.

Però hi ha moments en què intervenen diverses raons que ens impedeixen la continuació del curs. Anem amb l'exemple personal, em veig obligada a tornar al meu país per raons relacionades amb la salut dels meus pares, i a interrompre les classes.

La principal idea és que a la vida tots els que volem fer alguna cosa tenim desitjos, ideals dels quals uns s'aconsegueixen i d'altres fracassen. No n'hi ha prou amb voler, cal COMPLIR amb els nostres desitjos. Jo seguiré estudiant català al meu país i continuaré les classes quan torni a Catalunya.

Dorina Domitrescu

Català II Tarda. Concòrdia

Activitats de l'escola

Lliurament de les beques del primer trimestre

El passat 8 de febrer l'Associació Zitzània va fer entrega de les beques del primer trimestre als alumnes de l'Escola.

L'Associació i Escola pretenen premiar a persones de tots els ensenyaments i les diferents llengües d'acollida i la llengua estrangera. Les bases del concurs recollien que tots els alumnes s'hi podien presentar, però que el jurat tindria en compte l'esforç, la dedicació en cada matèria i en la mateixa importància el rendiment acadèmic. És per això que el missatge positiu de fons en aquest acte que es va fer a les tres franges: matí, tarda i vespre hi és present.

Els premiats van ser de **GES II**, Elena Escobar Cabrera, María Navarro Ruiz, Maite Troya Perales i Darío Cuenca, del **grup Majors de 25**, M^a del Mar Alba González, del grup **Castellà II** Bou Saad Rana, de **Català III** Renato Brando de Oliveira i d'**Anglès III** i **Castellà III** Nahid Chicha.

Xerrades sobre salut

Durant aquest segon trimestre s'han realitzat varies xerrades sobre salut per a l'alumnat del CFA de la Concòrdia.

En concret dues d'aquestes xerrades es van realitzar a les aules de Can Deu que es troben en el Centre Cívic d'aquest mateix barri. Aquestes xerrades van ser dirigides en horari de tarda als grups d'Instrumental I, català inicial i dos grups de COMPETIC .

Vam poder gaudir d'una presentació de la piràmide de l'alimentació, com fer uns àpats equilibrats, els envasats i etiquetes. Llegim bé el que comprem? Sabem tot el que porta els aliments? Ens va servir per poder adonar-nos de la importància de consumir productes

de temporada, i ser conscients de tots els conservants, edulcorants, additius entre d'altres que contenen els productes que comprem en el dia a dia.

Els participants van poder comentar experiències i resoldre alguns dels dubtes que teníem. Hem d'agrair a la Montserrat les sessions que ens va preparar.

Jordi Alvarez

Dijous gras i carnestoltes

L'alumnat i professorat de Can Deu i de Can Puiggener van sortir a berenar a la vora del riu Ripoll per celebrar el Dijous Gras i van compartir menjar típic de la diada en molt bona companyia.

L'endemà a la Concòrdia, l'associació d'alumnes Zitzània, va organitzar el sopar de Carnestoltes i el concurs de disfresses.

24/02/2017

24/02/2017

24/02/2017

Dia del cinema

Un altre any hem celebrat el dia del cinema, i aquesta curs ha tingut com a eix temàtic Llatinoamèrica: Brasil i Argentina. Hem d'agrair que alumnes nadius d'aquests països hagin col·laborat fent unes presentacions dels seus països que ens han permès gaudir millor de les pel·lícules projectades.

Temps de tradicions

Com celebrem el canvi d'estació als Països Catalans?

Com la lletra de la cançó popular "El Faller" amb Música del mestre Serrano diu:

*"¿Hi ha una estoreta velleta
per a la falla de Sant Josep,
del tio Pep...?"*

*I van juntant lo que els veïns els van donant
per a buidar el porxe.*

*¿Hi ha una estoreta velleta
per a la falla de Sant Josep?,
I en una estella del muntó
se du el compàs d'esta cançó."*

Les falles representen l'entrada de la primavera, a la que les velles tradicions han rebut cremant la brutícia i les deixalles i coses velles que cal retirar de les nostres llars. A Alacant igual que aquí a Catalunya també es celebra l'entrada de l'estiu, el canvi d'estació i la renovació de tot allò vell en favor de les coses noves i de temporada. Tot i

que les falles en origen eren una fogata per cremar els trastos, amb el temps s'ha convertit en un monuments fets de cartró pedra que serveixen per expressar una crítica mordaç als esdeveniments polítics d'actualitat i a la vida social del moment. Amb aquesta crítica s'aprofita per afavorir l'ús de la nostra llengua en l'àmbit més satíric possible. Com no, els valencians són únics per riure's de si mateixos i criticar amb una agudesada desorbitada tot allò que no gosen dir a determinats polítics o en

determinades situacions. Segur que aquest març surt la crítica als casos de corrupció que estan tan d'actualitat! D'altra banda i reprenent l'entrada de l'estiu que es celebra de manera comuna a Alacant i Catalunya per igual amb el dia de Sant Joan, trobem diferents tradicions, tot i que el fons és el mateix... Cremar allò vell per donar pas a les coses noves! A Alacant també fan falles el dia de Sant Joan i les Belleses del Foc representen a tots els alacantins vestides amb el vestit tradicional, en canvi a Catalunya, es fan fogates, berbenes i es tiren coets per tot arreu la gent espera a encendre la foguera amb la tradicional flama del Canigó i comença la festa! En Paraules de Jacint Verdaguer:

*“Del bosc de Canigó són los fallaires
que dansen, fent coetejar pels aires
ses trenta enceses falles com trenta serps de foc;
en sardana fantàstica voltegen
i de mà en mà tirades espumegen,
de bruixes i dimonis com estrafent un joc”*

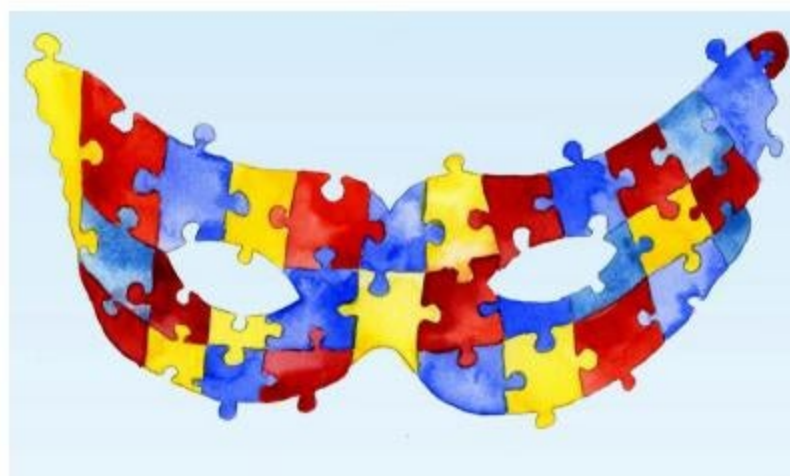
Com podeu veure les tradicions que compartim tots els Països Catalans són més semblants del que creiem i tots compartim d'alguna manera la forma en que rebem la primavera i l'estiu renovant les nostres vides i les nostres llars, desfent-nos així de tot el dolent que ens envolta i purificant la nostra vida. Així li donem la benvinguda a la nova estació de l'any!

Mar Francès Domènech

Racó literari i artístic

La **chirigota** es una agrupación músico coral de carácter carnavalesco que canta principalmente por las calles ofreciendo coplas humorísticas al pueblo. También se denomina genéricamente **chirigotas** a las canciones interpretadas por estas formaciones corales.

¿ Y ESO que es lo qué es?,
¡Y ESO qué es lo qué es!

Hemos “venio” al cole a aprender.
¿Como? A aprender.
Todo empieza a las tres,
Y entra la de castellano
¡Hay que ver!
“Sacar los apuntes que vais a suspender”
¡Ostia! Se hacen las cuatro y media,
La hora del café,(y lo que no es café, sshhhh).
Volvemos a entrar,
Llega el de matemáticas y nos pone a currar.
¡De tanto pensar la cabeza me va a explotar!
Llega la hora de plegar,
vamos a casa a merendar,
después una duchita y...
¡A cenar!

“Los Currantes”

GES I Tarda

En la escuela de madrugá

Venimos a la escuela por la mañana temprano.
Y nos tocan las narices pues nada aprobamos
Y “pa” eso en casa durmiendo nos quedamos.

A este paso me hago viejo sin sacarme la ESO
En clase de mates la profe nos hace contar las X,
la de catalán quiere que aprendamos a acentuar
Y de la de castellano para que vamos hablar....

De la escuela, De la escuela, De la escuela
Vamos a salir con secuelas
Esperamos que sea el “ título”
porque si no, nos darán por cubanitos “ si señores”.

En la clase queremos hablar del nuevo orden mundial.
Como si fuéramos borregos nos quieren manipular .
Los poderosos son los que viven
y pobreza para los demás.

“Los Bienhablados”
GES I Matí

Si venimos a aprender...

A la escuela concordia venimos a aprender,
Castellano, Catalán y Mates también
La profe de catalán nos cae bien
Y la de castellano requetebién.

¡Qué no puede ser!
¡Qué no puede ser!
¡Qué en la escuela
no podamos aprender!

La de mates viene a las diez.
Y los ejercicios que nos pone
no los sabemos hacer.
Y la profe se enfada otra vez.

¡Qué no puede ser!
¡Qué no puede ser!
¡Qué en la escuela
no podamos aprender!

Los alumnos no se callan y no nos dejan escuchar
Y nos ponen la cabeza a punto de estallar.
Que si el libro de castellano...
Que si el libro de catalán...
Cuando nos hemos dado cuenta
Estamos hartitos de estudiar.

¡Qué no puede ser!
¡Qué no puede ser!
¡Qué en la escuela
no podamos aprender!

Los que hablan no nos dejan de distraer ...
Los profes no nos dejan respirar...

“Los pobrecitos”
GES I Matí

El tostón

Ya llego el día, de hacer Geografía
¡ayyyy lo que nos ha tocado!
Por no tener el graduado:
un trabajo que aún no se ha entregado
¡¡¡ay como lo hago!!.

También hacemos castellano,
leemos un libro nos han encargado,
una obra de teatro que no se ha ensayado
¡¡Hay que descaro!!

Y las mates ¡madre mía que alegría!
No puedes faltar ni un día
porque si no tendréis una avería
¿porque me apuntaría?

Que tostón, que tostón
Con salud y la nutrición
Con el tema de alcoholismo
me bebería un trago
porque con esta clase me gusta hacer el vago.

Mi hora favorita es la hora de merendar
Hasta que suena el timbre y no he llegado ni a tragar...

Empecemos con el catalán
Que cuando no lo entiendes ya te puedes preparar
Más tarde taller de escritura
¡Qué materia!!
¡No veas que locura!

“Estamos tostaitos por no decir quemados”
GES I Tarda

Y ahora son las tres
Y aquí hemos venido a aprender
Para sacarnos el GES.

Y ahora llega el catalán
(¿sin o con Independencia,
como quiere Mas?)
Y de la profe de castellano:
¡No hay ni que hablar,
Con “Yerma” algo” agobiá”.
Tanta carne y tanto pescao
¡estamos acongojaos!

En el Trabajo me piden la ESO,
pero ¿eso qué es?
Y nosotros pasamos el rato
haciendo eso... teaaaatro...

“Los teatreros (con o sin independència)

GES I Tarda

My favourite day

My favourite day is Saturday although my Saturdays are peculiar. I'll explain myself about them:

I wake UP at 8:30 am or 9:00 am, I don't have breakfast, I get dressed and clean myself up. After that I take my tablet, called "Hella" in honor of a Viking goodness deity of hells, my phone and my portable battery, go to A cafeteria and take a cappuccino while I check my Facebook and chats, and play my favourite videogame, the famous "Walking dead". Next, I pay for my cappuccino and go for walk away.

If i have Wi-Fi or Internet connection, I listen TO my favourite song "Batman grey and blue" in English, of course. I also go to Norma Comics every Saturday and read and look at the newest comic publications. Sometimes, I buy any one, and if I'm hungry, I go to Urbasa for some tapas. And when I get home, if its lunch time, I eat it, or help my sister and my mom to make salads and something else. I can cook well, really. I learn to cook watching cooking TV programmes or shows. My favourite cooking program, "The man versus childs" is hilarious.

Sometimes, I fall asleep tired, but sometimes I go to the cinema in the evening. I love it popcorn!!! Yes, I feel good eating popcorn! The latest film I have seen is "Resident Evil, last chapter". It is not good, but very bad, worse than I thought: well not 'worse' but the next after worse!

But when I cannot sleep or I can't go to cinema, I play videogames in my room or paint my miniatures or see my films: "League of Gentlemen" or "Ghost Rider" or "Guardians of the Galaxy". And those moments are usually at night.

I charge my mobile phone and check my chats and Facebook again but at times I use my computer to play "Zombicide" or write a text.

I love the films, I see on television at night if they are interesting, but my secret is I love cartoons (Teen Titans, Garfield) or series (Flash, Supergirl, Agents of Shield, Smallville...) and especially the new Marvel serie : Legion I also see and love the Green lantern animated series: it's fantastic! Doctor Who (only the tenth Doctor). IT

teaches

And my favourite series is Dungeons and Dragons. I see it on YouTube. Sometimes I see episodes or documentaries by my favourite youtuber, Arnoldo Montaña .I have learn about Physics, Maths, Chemistry, Psychology, Magic Tricks by viewing his videoclips. Thanks to him. They're good, I think.

And if I have time, I prepare my return to school, for Tuesday , and take a good experiences in my favourite day , but sometimes the PC runs slowly and I am get ungrny with that. I hate being slow. In this case, I only write on it and I use my phone instead. Other times, I go to a Tea House or a bar (Sabadebidoo). I love that bar, because a friend is the owner and it is very comfortable. The people and the staff have good manners. I love and enjoy good manners; I spend a fun night over there.

Ausiàs SG

Anglès 2 Matí

Last weekend

Last weekend I participated in a race in Vacarisas with my friends Angela, Miquel and Lucy. It was a 10 kilometres race and 300 runners were participating. We were wearing winter clothes because the weather was cloudy and cold. The race circuit was located in the forest. We didn't participate to win the race, we just wanted to practise some sport and it was so much fun. When we finished it, we returned to the hostel that Angels had booked online. The hostel was basic but clean. In the hostel we were offered a menu for dinner. We had a delicious soup, some fish and baked apple.

After supper we went out to a pub to have a beer. An hour later we returned to the hostel to sleep. The next day we had breakfast. After that, we went to the next town by car. We went sightseeing in the village. We had a perfect day. Finally we went back home by car. Now, we must think where we can spend our free time next weekend.

Lourdes Jiménez Escudero

Anglès 3 Tarda

Historia de un muchacho soñador que solo se alimentaba de espacios oscuros

Esta historia puede parecer extremadamente triste y dolorosa, pero no quiero que lo sea, me gusta leerla pensando que es de sacrificio y supervivencia.

Aleix es un niño de 10 años, delgado, rubio, de piel blanca como la leche, frágil, casi de cristal. Recorre cada día la ciudad a pie para ir al colegio, siempre solo, nadie le acompaña, nadie le habla, nadie le mira, su única compañía sus pensamientos y su imaginación.

Ya en el colegio se sienta al final de la clase, escribe con su lápiz sin parar, pero no estudia, no destaca por sus notas, pero a nadie le importa, Sus tutores han desistido de hablar ya con sus padres. En el recreo Aleix se refugia en un rincón del gran patio, lejos del ruido, lejos del resto de los niños, incluso lejos del sol, pasando desapercibido, su compañía, sus lápices y su libreta.

En casa, su padre adicto al alcohol, no está casi nunca, y cuando está es peor, su madre y el son los culpables de todas sus desgracias. Aleix se refugia en su cuarto, solo, mientras escucha como su madre para los golpes de los dos, en su cama, bajo las sábanas, refugiado con su lápiz, su libreta y una linterna, Aleix continua solo ausente inexistente para el resto. Estas situaciones le provocan horribles pesadillas, por lo que pasa más noches escondido debajo de su escritorio que en la cama, su escondite preferido, pequeño, con solo tiene una entrada, oscuro.

Pero, como ya he dicho, esta no es una historia triste, cuando tenía tan solo doce años, su hermana asidua y clandestina lectora de la libreta de Aleix, presentó en su nombre un cuento en el que narraba una de sus pesadillas y ganó. Incluso algunos padres lloraron con el relato. Aleix jamás se presentó a la entrega del premio, se le entregó al segundo clasificado. A los quince, Aleix, ya había ganado un premio regional, varios en el instituto y tenía serias opciones en el nacional de escritores amateurs, arrasó en todos, pero fue su hermana la que recibió los premios en su nombre, Aleix estaba siempre en casa enfermo para las entregas ¿Casualidad?

Aleix con veinte años, tenía publicados cuatro libros, uno de gran éxito de cuentos infantiles y tres que cuenta la leyenda que son relatos basados en sus propias pesadillas, pero ninguna de sus contraportadas muestran una foto de Aleix, aprendió a utilizar nombres falsos, y se cuidaba mucho de que su imagen fuese vista jamás por alguien que no fuese familia directa. Su hermana se encargaba directamente de todo lo que no fuese estrictamente escribir e imaginar.

Fue a los treinta años, cuando su hermana comenzó una relación con un conocido editor quien al conocer a Aleix y su vida lo bautizó con el sobrenombre de “un muchacho soñador que solo se alimentaba de espacios oscuros”. Aleix decidió trabajar con él y desde entonces la trayectoria del escritor se disparó a la velocidad de la luz. Hoy con tan solo treinta y tres años tiene una clara proyección internacional, las ventas de sus libros son inmejorables, pero tristemente Aleix sigue siendo una imagen anónima, solo, triste, recluido en su estudio, lleno de galardones, menciones y premios que jamás recogió. Sigue siendo pequeño, frágil, solitario y esquivo, alimentándose de espacios oscuros.

Los libros, cuentos e historias nacen en su mente, como él, prisionera de espacios oscuros, pero gracias al editor y su hermana, su Literatura vive en un espacio abierto, pudiendo ser disfrutada por todos.

Miguel Angel Cousillas Iglesias

GES I Vespre

Cuento: Peter y Julieth

Había una vez una familia muy humilde que viva en una zona rural de Sabadell. Labraban la tierra, eran seis hermanos, Peter era el pequeño de los hermanos, un muchacho que siempre soñaba con ser un caballero valeroso, sabio y muy audaz. Peter trabajaba mucho para la familia, los padres estaban muy orgullosos de su hijo, en cambio los hermanos le tenían envidia.

Un día conspiraron contra él. Le llevaron lejos de casa y lo tiraron en un pozo profundo y oscuro del cual no podía salir solo. Sus hermanos volvieron a su casa sin Peter con la mentira de que el lobo se había comido a su hermano. Los padres se lo creyeron, muy tristes y apenados por la pérdida de su querido hijo.

Pasaron tres días y Peter seguía en el pozo con hambre y sed, después de una semana, pasaron unos bandidos quienes le escucharon. Peter empezó a gritar con todas sus fuerzas, lo sacaron del pozo para luego venderlo como esclavo, lo llevaron hasta Toledo con los ojos vendados. Peter no sabía dónde estaba. Llegaron a un monasterio que estaba en la montaña.

Allí lo vendieron por 50 mil pesetas a un fraile, quien era muy hábil con la espada. En tiempos difíciles, luchaba por los derechos de los más desfavorecidos, robaba a los ricos para dárselo a los pobres.

Peter estaba contento de caer en buenas manos, pero preocupado por sus padres, lejos de su casa. El fraile vio que Peter era un joven audaz y valeroso, empezó a enseñarle a empuñar la espada. Después de varios años llegó a ser el mejor empu-

ñador de espada de esa época...

Un día el rey Leovigildo había citado a todos los hombres jóvenes para elegir el caballero más valiente que será su mano derecha en su reinado. Peter se presentó como varios jóvenes de todos lugares al combate.

Pasaron los días, Peter impaciente esperó el gran día, en el que debe luchar y derrotar a todos los jóvenes. Peter logró derrotar con destreza a todos los aspirantes.

Con sus habilidades llegó a ser el caballero y administrador del rey. Esa noche Peter conoció a la hija del rey, la princesa Julieth era una joven muy fea, pero con corazón humilde y lleno dulzura. Su padre, el rey le ordenó trabajar al servicio de la casa, por qué no encontraba pretendiente para casarse.

Hasta que un día el caballero Peter descubre su belleza interior. Su padre muy sorprendido pregunta a Peter cuál era el interés que sentía él por su hija, Peter dijo que Julieth es la joven más bella que ha conocido. Tiene un gran corazón, es bellísima por dentro, eso es mucho más valioso que la belleza exterior, que nunca se marchita.

Pasaron varios años de que Peter había dejado su casa. Aquellos días fueron difíciles, hubo hambruna en toda la tierra. El castillo, por suerte, siempre reservaba alimentos.

Un día de invierno, vinieron los hermanos de Peter a pedir comida. Sus hermanos no le reconocieron, creían que se había muerto. Él les pidió, sin decirles quién era realmente, que trajeran a sus padres. Al día siguiente les trajeron a sus padres. Los padres muy sorprendidos reconocieron a Peter. Ellos muy contentos de volver a encontrar a su hijo, preguntaron lo que le había pasado...

Ambos, después de escuchar su historia, miraron decepcionados a sus demás hijos, a quienes Peter perdonó.

Peter se encontraba contento por recuperar y ver a su familia. Esa noche, Peter pidió la mano de la Princesa Julieth, quien aceptó casarse. Al día siguiente, Peter y Julieth se casaron en la iglesia más grande cerca de donde estaban. Ella venía con un bonito vestido blanco y él, con una armadura de caballero.

Lo celebraron con una fiesta grande en Sabadell.

Fin.

Idalia Vera González

GES I Vespre

Escena de "Mossegar-se la cua" de Manuel de Pedrolo

El Sr. Jordana es va dirigir a l'Agència Serra, quan es va assabentar que en el registre van dir-li que constava com a difunt...

Marga Romero

GES II Vespre

Glòria Fuertes

Al mes de març a l'escola farem la Marató literària. Aquest any està dedicada a la dona i jo vull aprofitar aquesta celebració per parlar d'una escriptora que sempre m'ha agradat molt, la Glòria Fuertes García. Va néixer a Madrid el 28 de juliol de 1917, en una època molt difícil, sobre tot per les dones. Aquest any és el seu centenari i per això se la recordarà molt a ella i a la seva obra.

Va ser una dona única la qual saber marcar la seva pròpia vida i va ser molt valenta. Sobre els seu naixement va dir, amb gràcia que la caracteritzava: *"Vaig néixer als dos dies d'edat. El part de la meva mare va ser tan llarg, que si es descuida mort per viure'm"*.

Ella que va viure la crueltat de la guerra va escriure: *"Vaig voler anar a la guerra per parar-la, però em van detenir la meitat del camí"*.

El mejor regalo para un niño es un cuento.

Gloria Fuertes (1917-1998)

Va ser molt precoç en totes les facetes de la seva vida, als cinc anys ja sabia escriure i feia els dibuixos pels seus contes. Va començar a escriure versos als catorze anys i als quinze els llegia a Radio Nacional. Als disset va escriure el seu primer llibre de poesia, que no li van publicar fins l'any 1950, quan tenia 35 anys. El seu nom va quedar lligat al moviment literari la generació del 50. Sempre va estar dedicada a difondre la literatura i va fer la primera biblioteca ambulant que anava pels pobles petits.

Als anys setanta va treballar a la televisió en programes per a nens com: "Un globo, dos globos, tres globos" i "la Cometa blanca", de gran èxit.

Els seus contes i poemes per a nens, plens de tendresa i ingenuïtat són una meravella. Era una dona molt coneguda i estimada. No parava i sempre estava al costat dels nens. Va ser una gran comunicadora i una dona excepcional.

Fe Moya Santos Olmo.

Català II Tarda. Concòrdia.

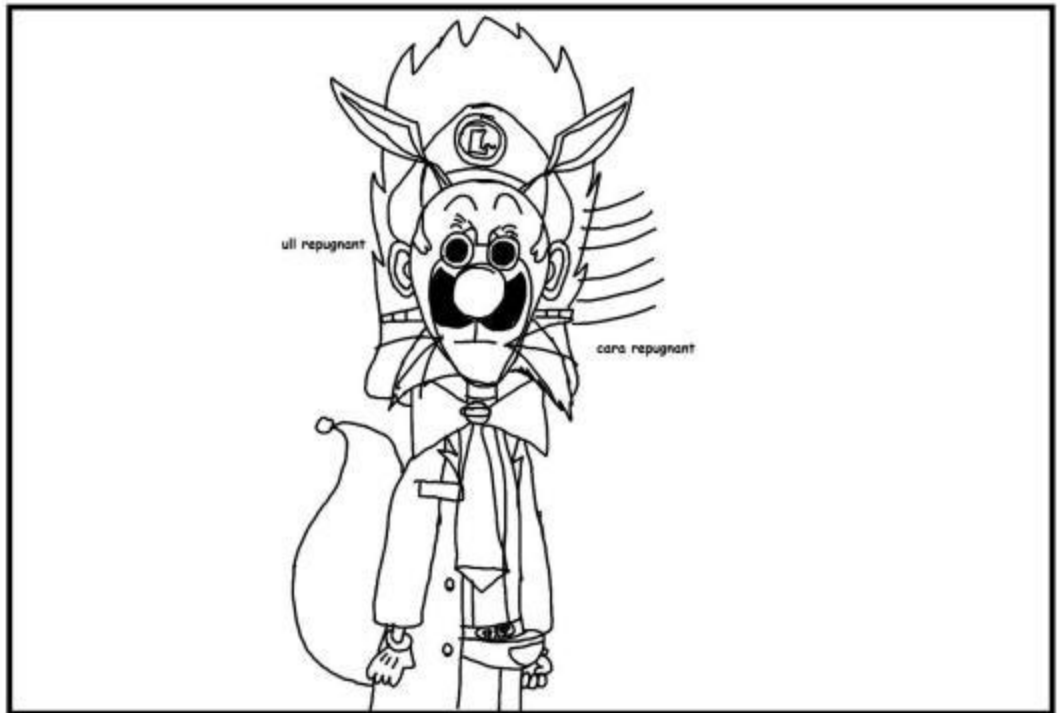
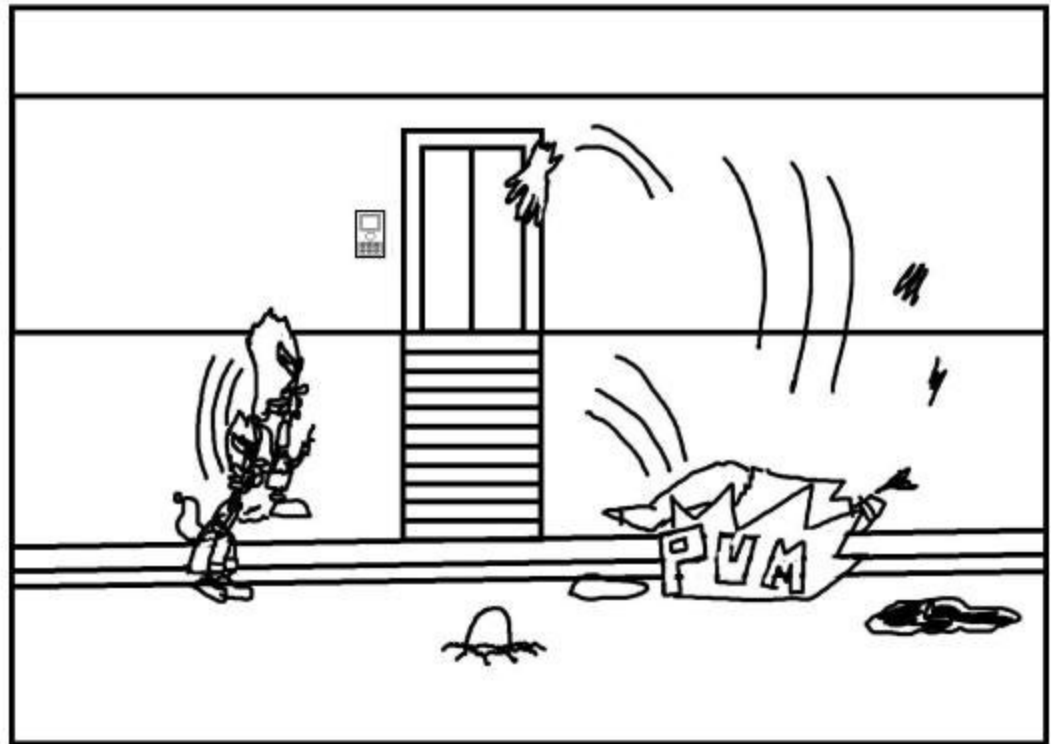
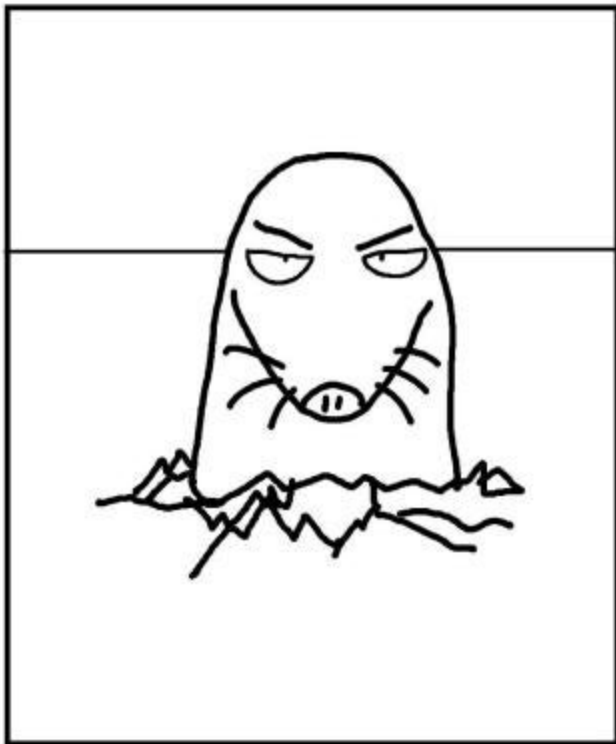

POEMA A LA Ñ

*Todo tiene eñe en España,
Hasta España!
Eñe el coño o la cigüeña que nos trae,
eñe la cizaña o la guadaña que nos
lleva,
eñe la niña que nos enfría,
eñe la leña que nos calienta.
Eñe la caña con que pescamos,
eñe del paño que nos alienta,
eñe de moño que aún baila jota,
eñe de maña que maña ostenta,
eñe de uña que nos araña,
eñe extremeña.
eñe de caño de fuente,
eñe de cuña que injerta,
eñe de añicos,
eñe de mierda
o eñe de niño, que somos todos,
Los que aún latimos con un poema.*

Gloria Fuertes

LUIGIMAX NINTENDO INFINIT 2: LA RESPLENDOR

¿Qu--què cony li passa a aquest tio?

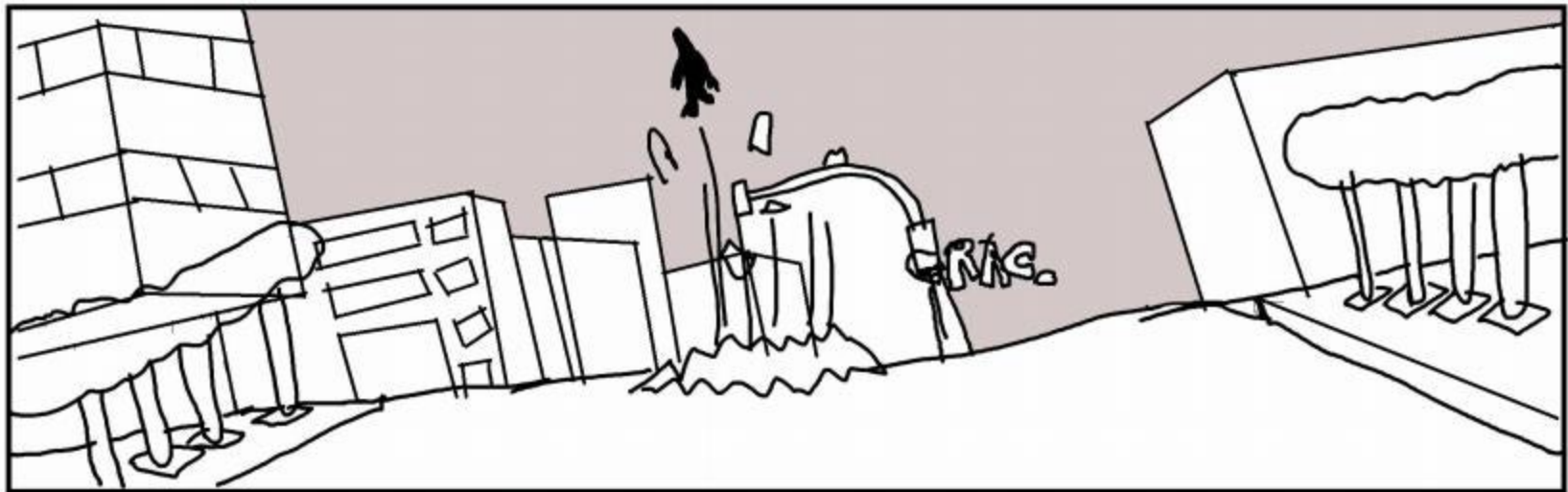
serà millor tornar a la base, oh sinó seré la meua última víctima i....

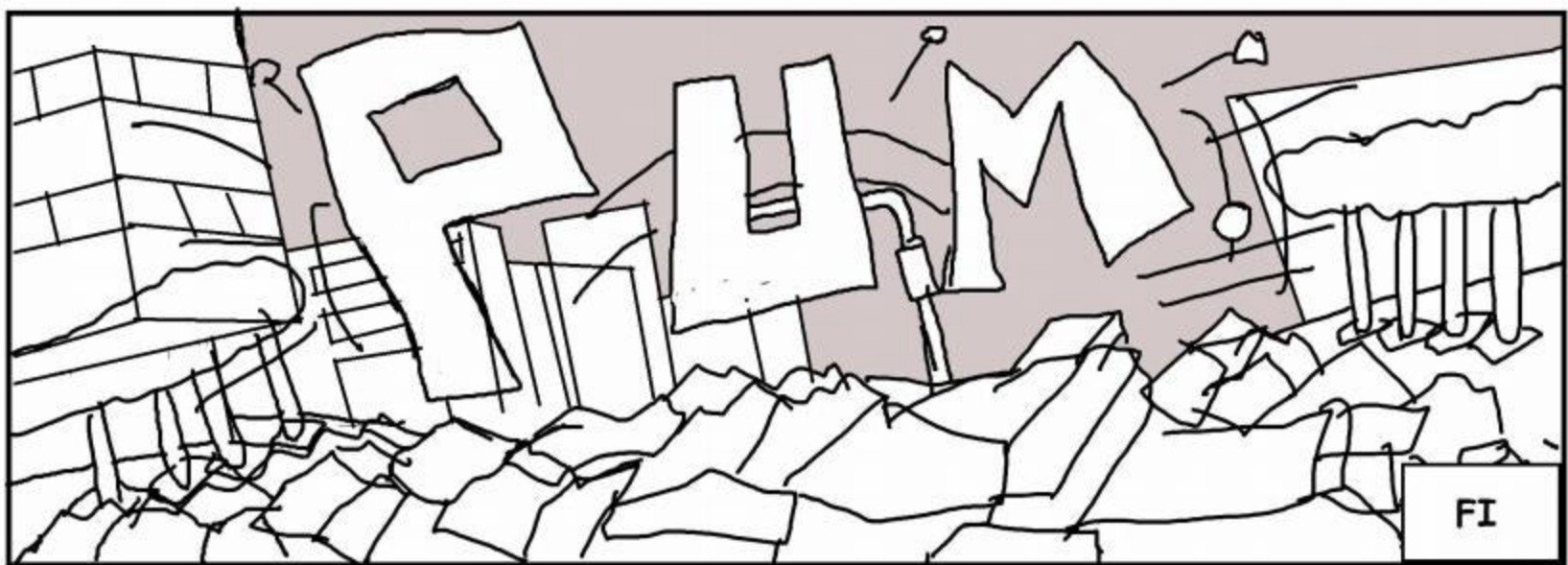
AQUÍ ESTÀ LUIGIMAX.

NOOOO!!
NO POT
SER!!!

CRAC.

FI

Alex Luigimax

Instrumental 3 Concòrdia

AVINGUDA
DE LA
CONCÒRDIA

CARRER
DE LA
SOLIDARITAT

CARRER
DE LA
CONSTÀNCIA

PASSATGE
DEL
PROGRÉS

C.F.A. Concòrdia

Zitzània

Unió Europea
Fons social europeu
L'FSE inverteix en el teu futur

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament